

Niniejsza publikacja – pt. W poszukiwaniu „moralnego kamienia filozoficznego”. Polemika z wczesnooświeceniową utopią szczęścia w powieściach Johanna Karla Wezela – jest pierwszą w germanistycznym literaturoznawstwie polskim próbą interpretacji osiemnastowiecznych tekstów powieściowych w duchu metody historyczno-antropologicznej, jaką zainicjował Lothar Bornscheuer. Bez odniesień do aktualnego (z punktu widzenia Wezela) stanu wiedzy antropologicznej, czego konsekwencją był zmieniający się w XVIII pod wpływem metodologii empiryzmu model człowieka (proces ten prowadził od modelu człowieka jako reprezentanta gatunku do człowieka-jednostki), trudno byłoby dokonać adekwatnej interpretacji heteronomicznych powieści tak wszechstronnego powieściopisarza, teoretyka powieści i twórcy dzieła antropologicznego, jakim był Johann Karl Wezel (1747-1819).